

ŞİKÂYET

Hızır İrfan ÖNDER (Sukûti)

Bir güzeli sevdi zavallı gönlüm
Hançerliyor beni mahir gözleri
Ele bal yedirir bana da zakkum
Öldürüyor beni zehir sözleri

Bal dudaktan bir tadımlık vermiyor
Perçemi de bir kararda durmuyor
Bu garibi bir kez candan sarmıyor
Delirtiyor beni bitmez nazları

Sır değildir hiç olmadım ben kazak
Köleden farkım yok, aşkı bir tuzak
Zevke yakın durur, kedere uzak
Kahrediyor beni ölmez hazları

Asla değişmiyor beni yakışı
Gözlerinde vardır Hakk'ın nakışı
Sukûti'yi meczup kıldı bakışı
Ağlatıyor beni yârin izleri

NASIL BÜYÜDÜK

Ali PARLAK

Biz Yayladağı'nın sarp dağlarında
Kayaları oya oya büyüdük
Türküler derledik yaylalarında
Törelere uya uya büyüdük

Babadan yadigar kazma kürekle
Abiden emanet ince yelekle
Tarlada, bahçede, düğün-dernekte
Kara şalvar giye giye büyüdük

Taksitle yaşadık, olmazdı nakit
Koca kütükleri eyerdik yakıt
Sabahtan yatsıya günde beş vakit
Ezanları duya duya büyüdük

Çobandık yaylalar otağımızdı
Kuru incir, ekme katığımızdı
Kaya kovukları yatağımızdı
Davarları yaya yaya büyüdük

Sıdkımız sıyrılmaz kederden yastan
Yemeni giyerdik üstünde fistan
Göz gözü görmezdi dumandan sisten
Dağda taşta buya buya büyüdük

Dağlarda dolanır keklik arardık
Av vakti gelince evden firardık
Menengiç dalına tıpkı kurardık
Kuş etine doya doya büyüdük

Harmanlarda sapla saman eleyip
Güreşirken karağayı dolayıp
Buğdayı bulguru hasat eyleyip
Etli aşı yiye yiye büyüdük

Buğdayı sererdik harman yerine
Bir lokum düşerdi alın terine
Çerçiye verirdik para yerine
Yumurtayı saya saya büyüdük

Hasretim eskiye eskimez yeni
Teleme çalardık tum ile hemi
Çalılardan şahı ol zindiyeni
Kör çakıyla soya soya büyüdük

Türkmen'im saçlar ak, başlarda duman
Köyüm küçüçüktü, şehir kocaman
Daha dün çocuktuk tez geçti zaman
Çok hızlı hem baya baya büyüdük